

ШКІЛКА

№ 3
24 грудня
2001 року

Факультету - 25

25 – це мало і багато водночас. У цей день факультет отримав незлічену кількість щирих привітань та побажань на майбутнє. Ось лише деякі з них.

Викладачі кафедри мовознавства:

Студентам хорошої дружби, міцного здоров'я, яке має покращитися за допомогою нового спорт-комплексу. Пам'ятати, що навчання на першому місці, але й про решту не забувати. Успіхів у всьому!

В'ячеслав Дмитрович Усатий:

Хочу побажати процвітання та розквіту факультету. А студентам – міцного здоров'я, успіхів, щоб їхні мрії збувалися.

Олена Леонідівна Мачушик:

Студентам більше натхнення в опануванні спеціальністю. Факультету – завжди бути таким молодим, як у перші 25.

Гаррій Олександрович Корбут:

Бажаю, щоб студенти були слухняними, добре вчилися і вийшли кваліфікованими працівниками.

Олена Оксентівна Музика:

Студентам хочу побажати зростання інтересу до психології, вчитися і вчитися... А факультету – зміцнення матеріальної бази і хороших студентів.

Надія Павлівна Савинець:

Є цікава фраза: "Що посієш – те й пожнеш." Це фактично закон збереження енергії. І тому моє побажання – сіяти радість, любов, пам'ятаючи, що саме це до нас повернеться. Ще бажаю цікавості, прагнення пізнати все, творчого росту факультету, бо для цього є потенціал.

ПОСВЯТА ВІДБУЛАСЯ. НАДІЙНА ЗМІНА РОСТЕ

Вшанує Фрейд дарувати нас о Жив

Щороку до нашої теплої родини ми приймаємо нових студентів, які тільки починають опановувати ази своєї майбутньої професії. А щоб вони змогли відчутися справжніми психологами, уже другий рік поспіль на

нашому факультеті існує традиція посвяти у психологи. Саме така подія відбулася нещодавно.

Отже, чи справила враження ця урочиста подія на першокурсників? Чи вже відчували вони себе хоч трішечки психологами? Саме це ми і спробували дізнатися.

19 листопада на 16-ту годину всіх студентів першого курсу спеціальності "Початкове навчання. Практична психологія" було запрошено до актового залу. З цією урочистою подією їх привітали декан факультету О.П. Музика та студентка V курсу Ольга Савиченко, яка вже відзначена за успіхи у вивченні цієї захоплюючої та складної науки. Після цього винуватці свята змогли насолодитися блискучим концертом.

Кульмінацією святкового вечора стало напутнє слово першокурсником від дідуся Фрейда, виконання гімну психологів та урочисте вручення значків "Практичний психолог".

Після закінчення урочистого вечора наш журналіст просто не міг поцікавитися враженнями майбутніх психологів від побаченого. Ось які думки вона почула:

- Це було просто чудово! Раніше я мала сумніви, але тепер впевнена, що зробила правильно, обравши саме цю спеціальність.

(Початок. Продовження на стор. 5)

ХРОНІКА ПОДІЙ

31 жовтня. Надійшло повідомлення про закладення вибухівки у приміщеннях філологічного та фізико-математичного факультетів. У зв'язку з цим було евакуйовано студентів і зірваний нормальний перебіг навчального процесу. Розшук телефонних терористів триває.

1 листопада. Посаду декана факультету підготовки вчителів початкових класів офіційно зайняв Олександр Леонідович Музика. Студенти чекають на підняття рівня професійної підготовки.

9 листопада. Стався новий терористичний акт. У нашому корпусі розпилено газ невідомого походження. І знову було евакуйовано студентів і зірвано навчальний процес. Скільки ж можна перетворювати університет на цирк?!

14 листопада. Наш факультет відвідала група студентів з Голландії з метою ознайомлення з тим, як живуть та навчаються їхні українські колеги. Сподіваємося на ще одну зустріч (бажано вже на їх території).

17 листопада. День Студента! В університеті вихідний. Всі святкують.

20 листопада. Тиждень факультету розпочався з посвяти першокурсників спеціальності "Початкове навчання. Практична психологія" у психологи (докладніше про це дивіться на стор.1). Редакція газети та викладачі бажають їм стати справжніми професіоналами.

21 листопада. Кафедрою математики з методикою викладання у молодших класах була проведена олімпіада. Вітаємо переможців!

22 листопада. Наш факультет відвідали представники дитячого журналу "Пізнайко".

23 листопада відбувся гала-концерт з нагоди 25-ї річниці з дня заснування факультету. З вітальним словом виступив ректор університету, декани факультетів-сусідів, викладачі університету та випускники. Також свою творчість всім присутнім продемонстрували такі ансамблі як "Калина", "Елегія", "Юність", "Сузір'я" та багато інших виконавців і творчих колективів.

24 листопада. День Самоврядування. Конкурс випічки. Всім весело!

ІНТЕРВ'Ю МІСЯЦЯ

З цього номера ми починаємо публікації інтерв'ю з викладачами психології, які всім нам добре відомі як хороші знавці своєї справи. Але давайте разом поглянемо на них з іншої сторони, познайомимося ближче, дізнаємося про їх повсякденні турботи, радощі, про світ, у якому вони живуть. І почнемо з людини, яку всі ми знаємо як професіонала у своїй галузі та вмілого керівника - Олександра Леонідовича Музики.

День народження:

22 серпня 1963 року

Місце народження:

недалеко від Бердичева

Гуртки, які Ви відвідували у дитинстві:

Деякий час відвідував гурток духових інструментів, грав на трубі, яка називається тенором. Там мене намагалися навчити грати мелодію пісні "Суліко". Керівник гуртка мене хвалив, але я не міг зрозуміти, що саме граю. З того часу терпіти не можу безглуздої роботи.

Навчальні заклади, які Ви закінчили:

Після закінчення школи поступив до Коростишівського педагогічного училища, яке закінчив з відзнакою. Потім навчався у Київському пед. інституті ім. Горького (зараз університет ім. Драгоманова) та аспірантурі інституту психології.

Улюблені групи, стилі музики:

Найбільше люблю групи, у яких звучить кілька голосів, особливо квартет "Явір", "Пікардійська терція", "Тіні тенет". Приблизно 2 роки назад почав подобатися джаз.

Чим Вам подобається займатися у вільний від роботи час? Можливо у Вас є хобі?

Раніше мені подобалося займатися садівництвом, свого часу я навіть мав звання "Найкращий садівник серед психологів, найкращий психолог серед садівників". Але за рослинами потрібен постійний догляд, а у мене зараз немає для цього достатньо часу. А взагалі я люблю побути наодинці, бажано на природі. Тому якомога частіше намагаюся з самого ранку пройтися парком, поки там ще немає багато людей. Вільний час мені подобається проводити на кафедрі. Як такого хобі не маю.

Що найбільше подобається і не подобається в людях, з якими Ви спілкуєтесь?

У людях, з якими я спілкуюся мені подобається все, з іншими не спілкуюсь взагалі.

Згадайте, будь ласка, смішний випадок з Вашого студентського життя?

У 1986 році я проходив літню практику у Москві на будівництві американського посольства. На його території у землі був викопаний величезний резервуар, розрахований для зберігання 500-600 тонн пального.

(Початок. Продовження на стор. 3)

КРОК ЗА КРОКОМ У НОВЕ ЖИТТЯ

Щороку у нашій країні тисячі юнаків та дівчат закінчують школу. Тепер перед ними відкриваються двері у нове життя. Але що робити далі? Який шлях обрати? Яку професію?

Зазвичай, перша мрія кожного випускника – вищий навчальний заклад. Але які перспективи вони в цьому бачать?

Журналісти газети "Шкілка" спробували дослідити, чим хочуть займатися студенти нашого факультету після отримання диплому і, взагалі, з якими намірами вони сюди поступали?

В результаті опитування студентів першокурсників спеціальності "Початкове навчання. Практична психологія" ми отримали такі данні:

29,5% опитаних нами студентів хоче стати хорошим вчителем і психологом, добре опанувати одразу дві спеціальності; 18,3% після закінчення університету планує піти працювати вчителем; 43,7% першокурсників бачать себе лише психологами; 8,5% визнають, що потрапили на цей факультет без особливого бажання.

Отже, після завершення університету 73, 2% студентів нинішнього першого курсу із задоволенням пішли б працювати психологами. Кожен пояснює свій вибір по-своєму:

- Професія психолога найкраща, найцікавіша і най... най... най...
- Я обрала цю професію тому, що хочу стати справжнім психологом. Мені подобається вивчати внутрішній світ людини, розуміти залежність різних психічних процесів від зовнішніх впливів. Мені цікаво, чому одна людина слабка духом, а інша - сильна.

Всім, хто вирішив і надалі займатися цією нелегкою справою, ми бажаємо успіхів у майбутній роботі, творчої наснаги, наполегливості на шляху до поставленої мети.

47,8% вже налаштовані на педагогічну діяльність, бо вважають своїм покликанням допомогти дітям пізнати цей різноманітний і цікавий світ. Ось що вони думають з цього приводу:

- Все життя мріяла стати вчителем, адже це просто чудово: спілкуватися з дітьми і стати їх найкращим другом.

Ну що ж можна побажати після таких слів? Мабуть, лише терпіння у майбутній роботі, а воно вам ах як знадобиться.

А тепер давайте вислухаємо тих, хто відверто визнав, що потрапив на наш факультет випадково:

- Не вистачило грошей, щоб поступити туди, куди мріяла.
- Більше не було куди поступати.

Сподіваємось, що за час навчання вони змінять своє ставлення до університету і майбутньої професії.

Звичайно, ці данні ще зміняться, коли першокурсники адаптуються до навчання у вузі. Проте в основному вони настроєні оптимістично: їм подобається вчитися, тут у них з'явилось багато нових друзів

Бажаємо всім вам успіхів у навчанні. Пам'ятайте: ніщо не дається легко і професіоналізму можна досягти лише за рахунок наполегливої праці.

Шановні читачі!

З наступного номера планується відкриття нової рубрики, яка буде побудована на основі ваших листів. Вона матиме назву "Питання до психолога". З неї ви зможете отримати відповіді на питання психологічного характеру, які вас хвилюють. Також питайте все, що вас турбує. Ми про все дізнаємось і вам розкажемо. Всі свої ідеї, поради, побажання та зауваження (у формі записок), а також гроші (не обривайте!) кидайте у скриньку, що знаходиться біля деканату або занесіть на кафедру лаборанту.

Редакція газети

(Продовження. Початок на стор. 2)

Наші робітники забули накрити його люком і за три дні дно цього резервуару, яке, як ви здогадується, мало велику площу, набігло приблизно 10 см дощової води. Кільком нашим студентам, у тому числі і мені, американці дали завдання вичерпати цю воду за тиждень. Як ви знаєте, студенти – люди ліниві, але винахідливі. Ми змайстрували дуже зручний для цього випадку пристрій і через три години наша робота була виконана. Американці такою швидкістю були дуже вражені і подумали, що ми пробили діру у дні резервуару і спустили воду. Зчинився великий галас. До цього були залучені співробітники ФБР, які стали вимагати, щоб ми показали, де знаходиться ця діра. Конфлікт вдалося розв'язати лише тоді, коли ми показали, яким чином ми цю воду викачали.

Чи відрізняються студенти того часу, коли Ви навчалися, від студентів наших днів?

В інституті я навчався в елітній групі. Моїми однокласниками були лише ті, хто закінчив пед. училище з відзнакою. Ми навчалися окремо від всього потоку і тому справжнього життя тодішніх студентів я не знаю. Отже, і порівняти не можу.

Яким, на Вашу думку, повинен бути справжній студент?

Перш за все, хочу сказати: вони мають зрозуміти, що студентські роки даються лише раз і повернути їх не можна. Протягом цього часу кожен повинен відчути всі радощі студентського життя, але найголовніше – пам'ятати про навчання, тому що через 3-5 років "бумажка" не замінить знань. І престижну роботу без них ви не отримаєте. Студенти повинні приймати активну участь у житті університету, щоб крім фахових знань вони були ще чимось цікаві, а всі свої негаразди та стреси сублімували на хобі. Основною ознакою студента повинна стати самостійність. Я вважаю, що в університеті освіти не існує – існує самоосвіта, виховання не існує – існує самовиховання. Ніхто не зобов'язаний розвивати студентів. Це повинно стати їх особистою задачею.

Якого принципу Ви дотримуетесь у роботі зі студентами?

Моя справа – створити умови для розвитку студентів, а розвиватися особистісно і професійно вони повинні самостійно. Не може бути жодного насилля. А головний мій принцип: "Найкраще або ніяк".

І на завершення. Що б Ви побажали своїм студентам?

Стати високими професіоналами, а все інше додається.

Так хто ж ми: студентство чи примітивна група?

(дню студента присвячується)

МАЄМО ТЕ ЩО МАЄМО

З самого початку були сумніви щодо доцільності публікації цієї статті, але ті дикунські (по-іншому їх і назвати не можна) випадки, які мали місце в університеті та гуртожитку, не залишили від цих сумнівів і сліду. Вони яскраво показали наявність (причому значної кількості) студентів з низьким рівнем як інтелектуального, так і культурного розвитку, тих, хто не має навіть морального права навчатися в нашому університеті.

Здавна зі стін університетів виходили високоосвічені, ерудовані та духовно багаті люди, які мали розвивати та піднімати на вищий рівень свою державу особистими досягненнями у галузях науки та культури.

У той час, коли більшість їхніх колег з країн Західної Європи, США, Японії та багатьох інших держав світу наполегливо навчаються, щоб досягти чогось у житті, зробити хорошу кар'єру, стати справжніми професіоналами у майбутній сфері діяльності, більшість наших студентів протягом цих п'яти років замість навчання – прогулюють заняття, мотивуючи це тим, що деякі предмети їм у майбутньому не знадобляться. Але це лише відмовка, тому що на пари, зміст яких дійсно стосується їхньої майбутньої професії, більшість студентів із задоволенням теж не ходили б.

Відволіктися від занять також просто необхідно (у вільний від навчання час, звичайно), але із культурним відпочинком теж проблема. Його майже не існує. Натомість більшість віддає перевагу сумнівним розвагам.

А тепер давайте повернемося до того випадку, який стався 9 листопада у приміщенні нашого корпусу, коли через сильну загазованість була зірвана робота одразу трьох факультетів, та поглянемо зблизька на людину, з вини якої це сталося. Цей вчинок яскраво показав той примітивний рівень розвитку, на якому ця людина залишається. Обмеженість її розуму проявляється хоча б у неможливості уявити собі всі можливі наслідки. Знаходження у приміщенні хворих на астму або інші хвороби дихальної системи, могло призвести до непередбачуваних ситуацій, та і здорові люди могли б пост-

раждати від попадання значної кількості газу в очі та верхні дихальні шляхи. Така людина скоріше викликає почуття жалості, тому що вирізнитися розумом серед своїх однолітків вона не може, та й інші способи вирости в очах товаришів мабуть теж не допомогли. І саме ця безвихідь могла підштовхнути до такого самовпевненого нахабного вчинку, забувши про кримінальну відповідальність (навіть не вистачило розуму подумати не тільки про інших, а і про себе). Зараз цьому, без перебільшення кажучи, злочинцю загрожує до п'яти років позбавлення волі, але я маю сумніви, що тривале спілкування з такими ж як він, зробить його повноцінним. А поки що порадити цій людині можна лише одне: звернутися зі своїми проблемами до спеціаліста, щоб від цих витівок надалі не страждали ні в чому невинні люди.

Але одночасно з цим, є дівчата та юнаки, які хочуть навчатися, прагнуть до знань, хочуть бути корисними іншим. На кожному курсі, у кожній групі можна знайти таких студентів, і, можливо, ще не всі проявили свої здібності повною мірою. У кожного з нас є великий потенціал і, за наявності бажання, ми зможемо досягти високих результатів.

На п'ять років університет став нашою другою домівкою, а, отже, давайте любити і цінувати наш дім, приходити сюди заради інтелектуального та духовного збагачення, щоб ці роки не пройшли для нас даремно, щоб викладачі нас згадували як культурних, інтелігентних та високоосвічених людей.

Далі буде...

АКТУАЛЬНЕ ПИТАННЯ

ЗНАЧОК – МАРКА СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Ідея створення значків "Практичний психолог", які більшість із нас вже носить, не нова. З'явилася вона ще минулого року при першій посвяті у психологи. Але тоді не було можливості для її реалізації, тому вона залишилася лише нездійсненою мрією. Взагалі ці значки не є нововведенням у нашому університеті. Кілька років назад фізмат вже мав свої специфічні значки. В Харківському університеті студенти - психологи також носять значок психології. Його модель значно відрізняється від нашої.

Цей символ має на меті викликати почуття належності до групи психологів, відчуття відповідальності, яка покладена на студента суспільством.

Така ідея ще раніше була реалізована в найвідоміших університетах: Оксфорд, Кембридж, Гарвард. В цих університетах існують досить цікаві традиції. Кожен студент має допомагати один одному, і не тільки під час

ПОСВЯТА ВІДБУЛАСЯ.

(Продовження. Початок на стор. 4)

навчання, а й навіть коли він назавжди залишить стіни вузу. Наприклад, студент після закінчення університету став директором фірми. Він скоріше візьме на роботу людину, що навчалася разом із ним в одному університеті, ніж когось іншого.

У цьому році вдалося втілити ідею Олександра Леонідовича в життя. Аспірантом Віталієм Климчуком на кафедрі соціальної та практичної психології був розроблений ескіз значка. Лаборант Павло Древецький виконав його комп'ютерну версію. Незабаром київська фірма виконала замовлення на їх виготовлення. І вже на посвяті у психологи цього року студентам першого курсу був вручений цей символ.

Журналістами нашої газети було проведено опитування. У ньому взяло участь 144 особи різних курсів.

(Початок. Продовження на стор. 5)

Ми поцікавились думкою студентів з приводу того, як вони ставляться до значка психології і отримали такі результати:

67% респондентів виявили задоволення цією ідеєю, 25% ставляться до значка байдуже і лише 8% виявили незадоволення цією кампанією, назвавши її безглуздою. Далі ми приводимо найцікавіші, на наш погляд, відповіді:

- Значки – це ніби той рівень, якого я маю досягнути, щоб бути гідною його носити.
- На мою думку, значок не потрібен, тому що людину потрібно бачити не по зовнішньому вигляду, а по внутрішньому.

- Я гадаю, що вони потрібні, хоч видно, що ми психологи. Це наша гордість. Вони дуже гарні і корисні.

- Відчуваю себе психологом, справжнім студентом цього факультету.

У майбутньому, можливо вже наступного року, планується створити значки різного забарвлення для студентів кожного курсу, наприклад, срібного, бронзового та золотого.

Можливо, приблизно через п'ятдесят років, зустрінуться випускники факультету і в кожного біля серця буде виблискувати цей значок як символ гордості, як марка справжнього професіонала.

НА ДІЙНА ЗМІНА РОСТЕ.

(Продовження. Початок на стор. 1)

ЗНАЧОК – МАРКА СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Не вішайте грузі

- Я дуже вдячна за це свято. Приємно, що на нас покладають такі великі надії. Принаймні я докладу всіх зусиль, щоб їх виправдати. Відтепер цей значок (вказує на значок, що вже приколотий до кофти) я буду носити з гордістю за свій вуз і майбутню професію.

Жага! Учись ти мить!

*Життя рух на ехогодах
(знайди себе).*

- Сподобалося дуже-дуже! Від концерту залишилися лише позитивні враження, а насамперед від того, що тепер я офіційно прийнята у ряди психологів.

А ми так не можемо!

Ну що ж, щастя тобі, шановний Першокурснику! Хай на твоєму шляху оволодіння цією нелепою наукою у Тебе не буде ніяких перешкод. Хай збережеться цей юнацький запал та жага до знань і надалі. Ну а старшокурсники та викладачі завжди Тобі у цьому допоможуть.

ВІДОПЧИМЕМО РАЗОМ!!!

Записи студента - психолога:

- I курс - нічого не розумію;
- II курс - ну розумію, як я тут опинився;
- III курс - починаю дещо розуміти;
- IV курс - зрозумів, що дуже пізно;
- V курс - зрозумів, що опинився не в тому місці не в той час

Це не жарт, а факт: студент за добу витрачає таку кількість калорій, як і тракторист!

Досліджено, що у студентів нашого вузу рефлекс Павлова спрацьовує по дзвонику на велику перерву.

Голодний студент дуже небезпечний: він змітає все на шляху до буфета.

Дві подруги в гуртожитку:

- Аню, давай спочатку з'їмо твої запаси, а потім кожен свої.

Якщо ви спілкуєтесь із людиною, сидячи обоє, наприклад, у кріслі або на стільцях, і ваш співрозмовник поклав ногу на ногу та почав нею розкачувати, знайте: йому з вами не цікаво й потрібно або змінити тему розмови, або взагалі її припинити.

Проведені психологами дослідження показали, що кохання не може тривати більше 30 місяців. Після цього строку люди просто звикають одне до одного або ж не бажають змінювати своє зручне та взаємовигідне становище. Але спробуйте довести, що все це не так і ваше кохання вічне!

Маленькі психологічні хитрощі

(Корисна порада всім, хто бажає скинути зайву вагу!) Психологами доведено, що із зменшенням освітленості кімнати, у якій людина їсть, зменшується і кількість їжі, необхідної для втамування голоду. Тепер ясно, чому кавалери полюбляють запрошувати дам на вечерю при свічках.

Цікавий факт: якщо коло поділити на сім рівних секторів і зафарбувати кожен з них їх сімома кольорами веселки, а потім розкрутити це коло навколо своєї осі, то з різнокольорового воно перетвориться на абсолютно біле.

Студентка ЖДПУ

Відоме українське прислів'я: "Не одяг прикрашає людину, а людина - одяг" справджується з точністю до навпаки.

Головний редактор: Олександр Марченко
 Журналісти: Марина Зелінська, Світлана Соболю
 Позаштатний кореспондент: Олена Стрій
 Технічний редактор: Ольга Савиченко